

[Industriministeren]

anvendt i praksis; det sidste er jo lige så vigtigt.

Det foreliggende forslag har været forelagt Søsportens Sikkerhedsråd, og uanset at rådet finder, at der normalt under sejlads selvfølgelig bør være redningsveste i et antal, der svarer til de ombordværende, har Søsportens Sikkerhedsråd alligevel haft den opfattelse, at oplysning og information er en bedre motivation for en hensigtsmæssig adfærd end en egentlig lovgivning på dette område.

Rådet har forstærket oplysningsarbejdet over for fritidsfiskere og strandjægere, som i denne sammenhæng i statistikkerne udviser en særlig ulykkesfrekvens.

Søfartsstyrelsen har endvidere gennem dagspressen og foreningsblade indskærpet anskaffelse og brug af redningsveste i mindre erhvervsfartøjer. For udlejningsfartøjer på over 3,5 m og mindre erhvervsfartøjer har der gennem en årrække allerede været krav om, at der for hver person skal forefindes en godkendt redningsvest om bord.

Indførelse af påbud om, at der i joller, småbåde og fritidsfartøjer – og i denne sammenhæng kunne man såmænd næsten også tilføje brætsjilads – skal forefindes redningsveste i et antal svarende til de ombordværende, kræver ikke lovændring, for der er allerede i dag en hjemmel i lov om skibes sikkerhed til at indføre kravet på området. Når denne hjemmel hidtil kun har været benyttet til udlejningsfartøjer og mindre erhvervsfartøjer, skyldes det en tilid til, at fortsatte målrettede oplysningskampagner om anskaffelse og brug af redningsveste navnlig gennem Søsportens Sikkerhedsråd og specifikt rettet mod de berørte sports- og fritidsgrene ville være bedre egnet til at nedbringe ulykkesniveauet end et egentligt påbud.

Den egentlige årsag til, at påbudet heller ikke har været udstedt, er selvfølgelig også, at der er et problem ved at indføre et påbud, som man ikke har nogen mulighed for at kontrollere overholdelsen af, fordi der er tale om uregistrerede fartøjer i en størrelsesorden på omkring 180.000.

Men forslagsstillerne går faktisk heller ikke ud fra, at der skal kontrolleres. Det må jeg kvittere for. I forslaget står der netop, at der er tale om en præventiv indsats, og at det er kontrol i forbindelse med redningsaktioner og i andre henseender, hvor man kommer ombord.

Og jeg kan godt tilslutte mig, at der er et problem.

Selvfølgelig er det et problem, hvis der ikke er redningsmidler og redningsveste til stede i småfartøjer. Derfor synes jeg, at vi her i Tinget og i løbet af udvalgsarbejdet skal drøfte, om der uanset kontrolproblemerne bør indføres de skærpede regler, som der foreslås her.

Jeg vil gerne give tilsagn om, at den eksisterende hjemmel i lov om skibes sikkerhed vil blive udnyttet til en teknisk forskrift, såfremt vi er enige om, at det vil være en bedre mulighed, uagtet at kontrolmuligheden altså ikke er til stede, og at det kun vil have præventiv effekt.

Poul Andersen (S):

Baggrunden for dette forslag fra SF er et alvorligt problem, nemlig de alt for mange ulykker til søs. Det problem vil vi i Socialdemokratiet gerne være med til at finde løsninger på. SF foreslår her et påbud om, at der skal forefindes sikkerhedsudstyr i alle småbåde og fritidsfartøjer. Det kunne være et skridt på vejen, men er vel i sig selv ingen garanti for, at udstyret bruges og dermed gavner sikkerheden.

Som det er nævnt i forslagets bemærkninger, har Folketinget diskuteret lignende problemer før. I 1985 afgav Erhvervsudvalget en beretning, hvori et flertal, som Socialdemokratiet indgik i, lovede at følge udviklingen i antallet af ulykker nøje. Vi vil derfor naturligvis meget gerne i udvalgsarbejdet vedrørende dette forslag undersøge udviklingen i antallet af ulykker og på baggrund af dette vurdere, hvad der skal og kan gøres.

Vi vil i den forbindelse gerne høre og følge op på, hvad Søsportens Sikkerhedsråd og andre foreninger og organisationer, der arbejder med dette område, mener om de forskellige forslag til indsats for at nedbringe antallet af ulykker.

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne tilkendegive en positiv vilje til at se nærmere på problemet og de løsningsforslag, der kan tænkes. Det er vores håb, at et grundigt udvalgsarbejde vil afdække, hvad der bør gøres for at øge sikkerheden til søs.

Vi kan ikke i dag sige, om det præcis er den model, forslagsstillerne foreslår, der skal bruges, men vi vil gerne signalere vilje til at vise veje til øget sikkerhed for alle, der færdes til søs, også som fritidssejlere.